

μημάτων. Καὶ αἱ Μυκῆναι κατεστράφησαν καὶ αἱ Ἀθῆναι ἐταπεινώθησαν, ἀλλ' ἔμεινον οἱ κυκλώπειοι βωμοὶ ἐκείνων καὶ ὁ Παρθενῶν καὶ τὰ Προπύλαια τούτων.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς κτίσεως τῶν Γιαννησῶν ἐσφίξετο ἡ Πέλλα ἢ τοῦλάχιστον τὰ ἐρείπια αὐτῆς. Ἡ Τουρκικὴ στρατιωτικὴ ἀριστοκρατία, ἡ αἰχμαλωτισθεῖσα καὶ διαιτωμένη ἐν τῷ Ἀκταίῳ. ἠρωτήθη παρὰ φίλου μου περὶ τοῦ ὀνόματος καὶ εἶπεν, ὅτι οἱ Τούρκοι γράφουσι *Γενισά* καὶ σημαίνει νέαν πόλιν. Ἄρα ἐσφίξετο καὶ ἡ παλαιὰ πόλις καὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ταύτην ὠνόμασαν τὴν κτισθεῖσαν *νέαν πόλιν*. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφεύγωμεν εἰς εἰκασίας, διότι ὁ Ἰωάννης Ἀναγνώστης περιγράφων τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἄλωσιν τῆς Θεσσαλονίκης λέγει, ὅτι ἐκεῖ πολλά ἔτη βραδύτερον τῆς κτίσεως τῶν Γιαννησῶν ἐσφίζοντο δημόσια οἰκοδομήματα. Τοῦ συγχρόνου τούτου συγγραφέως τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν τῷ κ. Χατζηδάκῃ, διότι ἄλλως αὐτοσχεδιάζομεν. Ἄφ' οὗ δ' ἐν Θεσσαλονίκῃ πολὺ βραδύτερον ἐσφίζοντο, διατὶ ὁ κ. Χατζηδάκῃς ἀπορεῖ, ὅτι ὑπῆρχον καὶ ἐν Πέλλῃ;

Ἄλλὰ τέλος πάντων, τίς εἶναι αὐτὸς ὁ Γιάννης ἐξ οὗ οἱ Τούρκοι ὠνόμαζον τὰ Γιαννιστὰ; Δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς προδότης τῶν Ἑλλήνων.

Διότι οἱ ὠφελούμενοι ἐκ τῶν προδοσιῶν δὲν τιμῶσι τοὺς προδότας. Δὲν δύναται δὲ νὰ εἶναι καὶ Ἑλληγ ἦρωας, διότι ὁ τοιοῦτος δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τιμηθῇ ὑπὸ τῶν Τούρκων. Ἄλλως οἱ Τούρκοι δὲν ἠδύναντο νὰ τιμήσωσι χριστιανικὸν ὄνομα.

Ἐπὶ πᾶσι τούτοις δὲν εἶναι εὐστοχος ἡ παρομοίωσις τοῦ δαφνοστεφοῦς ἡμῶν βασιλέως πρὸς τὸν Μουράτην, διότι ἀμφοτέρω ἐξώρμησαν ἐκ Γιαννησῶν, ἵνα καταλάβωσι τὴν Θεσσαλονίκην. Ναί· ἐξώρμων, ἀλλ' ὁ μὲν βασιλεὺς ἡμῶν δὲν ἔμεινεν ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἀλλὰ ταχέως ἤλαυνε πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, οἱ δὲ Τούρκοι ἐνταῦθα εἶχον τοὺς τάφους τῶν βασιλέων αὐτῶν, δι' ὃ καὶ μετὰ πείσματος ἠγωνίσαντο πρὸς τὸν ἡμέτερον στρατὸν. Εἶναι δὲ παράδοξον, ὅτι τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον λέγει οὐχὶ ἄλλος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κ. Χατζηδάκῃς δι' ἄλλων λέξεων· «Τὰ Γιαννιστὰ πρότερον κατακτηθέντα εἶχον δεχθῆ Τούρκους ἐποίκους, παρ' αὐτοῖς ἔμεινε πρότερον ὁ Σουλτᾶνος καὶ ἐντεῦθεν ἐκίνησε πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην». Τοῦτο ἡμεῖς οἱ Ἑλληγες ὀνομάζομεν *προτιεύουσαν*, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Ἐγράφον ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1914.

Γεώργιος Μιστριώτης,

Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας

Συμπληρωτικὰ χρονολογικὰ μελέται

ὑπὸ

Κωνσταντίνου Μαλιέζου.

Ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι τοῦ 1913 ἐδημοσίευσα δύο μελέτας, τὴν μὲν «Περὶ τοῦ ἄρχοντος Ἀρχίππου (318/7 πΧ) καὶ τοῦ τύπου *μετ' εἰκάδας*» (σελ. 109-116), τὴν δὲ «Ἡ ἐννεακαιδεκαετηρὶς ἐν Ἀθήναις» (σελ. 117-124). Ἀλλὰ κατ' Ἰούνιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1913 ἐξετυπώθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ πρώτου μέρους τῆς Συναγωγῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἐπιγραφῶν «*Inscriptiones Graecae. — Editio Minor*», ὑπὸ J. Kirchner, περιέχον *πάντα* τὰ σφύζομενα Ἀττικὰ ψήφισματα ἀπὸ τοῦ 403/2 μέχρι τοῦ 230/29 πΧ. Διὰ τῆς

πολυτίμου ταύτης ἐκδόσεως τοῦ Kirchner ἀνεθεώρησα ἀμφοτέρας τὰς μνημονευθείσας μελέτας μου, τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης δημοσιεύω κατὰ σειρὰν ἐνταῦθα.

Μελέτη Α΄.

(Περὶ τοῦ τύπου *μετ' εἰκάδας*).

Ἐν τῇ Μελέτῃ ταύτῃ, προκειμένου περὶ τοῦ 6' μέρους τῆς ἐπιγραφῆς Π2, 231 b (Ed. M. 448), ὑπέθεσα ὅτι ὁ χαρακτὴς ἀντὶ νὰ θέσῃ *ἐνάτη με-*